

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

1.Bf.277/2022/7.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2023. év február hó 9. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t é t:

A testi sértés büntette miatt Terhelt vádlott ellen indult büntetőügyben a Balassagyarmati Törvényszék 24.B.69/2021/40. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt vádlott visszaeső.

Terhelt vádlottal szemben a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére, és a pártfogó felügyeletre vonatkozó részt mellőzi, továbbá mellékbüntetésül 2 (két) év közügyektől eltiltást szab ki.

Az elsőfokú ítélet bevezető részében a 2022. március 4. napját is tárgyalási napként tünteti fel.

A keltezés idejét akként pontosítja, hogy annak évszáma: 2022.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

[1] A Balassagyarmati Törvényszék a 2022. június hó 30. napján kihirdetett 24.B.69/2021/40. számú ítéletével Terhelt vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (8) bekezdés első fordulata szerint minősülő testi sértés büntettének kísérletében, ezért őt 2 év szabadságvesztésre ítélte, melynek a végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. Továbbá megállapította, hogy a vádlott a próbaidő tartama alatt pártfogói felügyelet alatt áll.

[2] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg és megállapította, hogy a vádlott – annak esetleges végrehajtása esetén – legkorábban a büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[3] Ezenkívül rendelkezett a bűnjelről, és kötelezte a bűnösnek kimondott vádlottat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[4] A kihirdetett ítélettel szemben az ügyész a vádlott terhére, súlyosítás végett, a vele szemben kiszabott szabadságvesztés tartamának felemelése, és a szabadságvesztés büntetés végrehajtása felfüggesztésének mellőzése, valamint közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása végett jelentett be fellebbezést, míg a vádlott, és védője tudomásul vette az ítéletet.

[5] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.588/2022/4. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta.

[6] Álláspontja szerint a Balassagyarmati Törvényszék perrendszerű eljárásában ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, a bűnügyben releváns bizonyítékokat megvizsgálta, melynek értékelését követően állapította meg az ítélet történeti tényállást.

[7] Kiemelte, hogy a vádlott bűnösségére levont következtetés is okszerű, cselekményének minősítése törvényes.

[8] Hangsúlyozta azonban, hogy az elsőfokú bíróság ítélete rendelkező részében – habár az ítéleti indokolás 26. pontjában erről értekezett – elmulasztotta feltüntetni a vádlott Btk. 459. § (1) bekezdés 31. pontja szerinti visszaesői minőségét, amellyel az elsőfokú ítélet rendelkező részét kiegészíteni szükséges.

[9] A büntetéskiszabása körében kifejtette, hogy a törvényszék túlnyomórészt helyesen vette számba, azonban a jelen büntetőeljárásban vizsgált bűncselekménye elkövetése óta eltelt időben a vádlott által tanúsított magatartásnak túlzott nyomatékot tulajdonított.

[10] Továbbá utalt rá, hogy vádlott erőszakos személyiségű, amelyet jól tükröz, hogy fiatal felnőtt kora ellenére jelen büntetőeljárással, immár ötödik alkalommal került összetűzésbe a törvénnyel. Jelen büntetőeljárásban elbírált testi épség elleni bűncselekményét pedig az összbüntetési büntetéséből történt szabadulását követő fél éven belül követte el. Mindez arra mutat, hogy korábbi büntetése nála az egyéni visszatartás büntetési célját nem volt képes elérni és a vádlottat a társadalmi együttélés szabályainak megtartására indítani.

[11] Érvelése szerint a szabadságvesztés büntetés ítéleti törvényi minimum tartama egyáltalán nem tükrözi a vádlott társadalomra veszélyessége jelentős fokát és alkalmatlan arra, hogy a vádlott szubkulturális viselkedését, a pozitív megelőzés irányába terelje.

[12] Mindezek alapján álláspontja szerint büntetés céljainak eléréséhez felemelt tartamú, végrehajtandó szabadságvesztés és ehhez igazodó közügyektől eltiltása szükséges.

[13] A törvényszék egyéb rendelkezéseit törvényesnek találta.

[14] Az ügyészi súlyosítást célzó fellebbezése alapos.

[15] A Fővárosi Ítéltábla Be. 583. § (3) bekezdés) a) pontja alapján a fellebbezésekre figyelemmel az elsőfokú ítéletet a Be. 590. § (3) alapján kizárólag a kiszabott büntetésre vonatkozó részében bírálta felül.

[16] Az érdemi felülbírálatnak nem volt akadálya, az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, az ítéltábla a Be. 607. § (1) bekezdés szerinti megszüntetést, illetve a Be. 608. § (1) bekezdés szerinti hatályon kívül helyezést megalapozó okot nem észlelt.

[17] A kizárólag a büntetés súlyosítására irányuló fellebbezésre figyelemmel a felülbírálat terjedelme a Be. 590. § (3) és (5) bekezdése és az 591. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltak alapján korlátozott, így az ítéltábla nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, jelen határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[18] Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést Terhelt vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése megfelel a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.

[19] A joghátrány megválasztása körében az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben írtakat szem előtt tartva hiánytalanul vette számba a vádlott terhére és javára szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket.

[20] A bűnösségi körülményeket egymással egybevetve, összefüggésükben kell értékelni. Nem a számuk, hanem az adott esetben meglevő hatásuk a döntő a büntetés meghatározásánál.

[21] Erre, valamint a fent kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az enyhítő körülmények túlsúlya valóban indokolja a középértéknél jelentősebb enyhébb büntetés, konkrétan a törvényi minimumban meghatározott szabadságvesztés kiszabását. A vádlott terhére rótt bűncselekmény középértéke a Btk. 80. § (2) bekezdése alapján 5 év. Ekként azok nyomatékuk szerint és összefüggésükben értékelve a vádlott javára feltárt bűnösségi körülmények sem indokolják a végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztését, figyelemmel arra is, hogy az elsőfokú bíróság a büntetés alanyi és tárgyi tényezői körében helyesen értékelte a vádlott terhére. Így azt is, hogy visszaesőként, legutóbbi szabadságvesztés büntetését kitöltését követő mintegy fél éven belül követte el a jelen ítélettel elbírált bűncselekményt. Ennek feltüntetése azonban elmaradt az ítélet rendelkező részében, melyet a másodfokú bíróság pótol.

[22] Az ítéltábla álláspontja szerint a kiszabott szabadságvesztés tartama nem igazodik a bűnösségi körülményekhez, a bűncselekmény tárgyi súlyához és a vádlott társadalomra veszélyességéhez, továbbá nem alkalmas a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok elérésére. A büntetési célokat ugyanis a fellebbviteli bíróság álláspontja szerint ebben a konkrét ügyben csupán végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabásával lehet elérni a fokozatosság elvét szem előtt tartva.

[23] A szándékos bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztés büntetés mellett a cselekmény tárgyi súlyára, de különösen annak jellegére figyelemmel a vádlott méltatlanná vált arra, hogy a közügyekben részt vegyen, ezért vele szemben a közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása is indokolt, így a másodfokú bíróság a Btk. 33. § (2) bekezdés alapján, 61. § (1) bekezdés alapján – Btk. 62. § (1) bekezdése által meghatározott keretek között, 2 év időtartamra eltiltotta a közügyektől.

[24] A Btk. 85. § (1) bekezdésében írtakra, valamint a Btk. 69. § (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel értelemszerűen mellőzte a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére, és a pártfogó felügyeletre vonatkozó ítéleti rendelkezést.

[25] A szabadságvesztés büntetés börtön fokozata, mely jogszabályhelyének feltüntetésével az elsőfokú bíróság adós maradt, az helyesen a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja.

[26] Továbbá a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezés törvényes, az elsőfokú bíróság helyesen tüntette fel ítéletében, hogy ezen rendelkezés mely törvényi előírásokon alapul.

[27] A törvényszék az eljárás alatt lefoglalt bűnjelről, és a bűnügyi költségről törvényesen rendelkezett.

[28] A törvényszék az ítélet bevezető részében elmulasztott egy tárgyalási napot - melyen bizonyítást vett fel - továbbá az keltezés évszámát feltüntetni, melyet az ítéltábla pótol.

[29] A fent részletesen kifejtettek szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 598. § (2) bekezdése alapján megtartott tanácsülésen a Be. 606. § (1) bekezdése szerint megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[30] Az ítélet ellen a fellebbezés további lehetőségét a Be. 615. §-a kizárja.

Budapest, 2023. év február hó 9. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
s.k.

a tanács elnöke

Dr. Kertész Andrea s.k.

előadó bíró

Dr. Patassy Bence

bíró

A Balassagyarmati Törvényszék 24.B.69/2021/40. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.277/2022/7. számú ítéletében foglalt változtatásokkal 2023. év február hó 9. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. év február hó 9. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke